

over 18 Aar henfattes efter hver 5 Dage, hvori Straffen udholdes, 1 Dag i almindelig simpel Arrest (§ 15); men er Bedkommende imellem 15 og 18 Aar, gjøres Arresten lys hver 3die Dag, og disse sidste Dage medregnes i Straffetiden. Denne Straf er uanvendelig paa Personer under 15 Aar.

Saaavel det simple som det strenge Fængsel paa Band og Brød udholdes efter §§ 21—24 af Personer over 18 Aar med Mellemfrist efter de borgerlige Love, i hvilken almindelig simpel Arrest finder Sted, naar den Bedkommende er dømt til simpelt Fængsel paa Band og Brød, men derimod eensom Arrest med den i samme tilladte bedre Forpleining, naar han er dømt til strengt Fængsel paa Band og Brød.

Er den Paagældende mellem 15 og 18 Aar, udholdes efter hver 3 Dages Band og Brød 2 Dages almindelig simpel Arrest, og Straffen kan ikke overstige 6 Gange 3 Dage.

Hvad nu først angaaer den eensomme Arrest paa indskrænket Kost, da har det kongelige Sundhedscollegium i en Skrivelse til General-Auditoriatet af 30te Septb. 1847 vel ikke ligefrem erklæret sig mod denne Strafs Anvendelse i indtil 60 Dage paa Personer mellem 15 og 18 Aar, men det har dog yttret sig paa saadan Maade, at Udvalget har fundet sig foranlediget til at indstille, at saadan Arrest kun idømmes hine Personer for en Tid af indtil 40 Dage, samt at den, naar den skal udholdes for en Tid af over 5 Dage, afbrydes hver 5te Dag i 1 Dag, som den Fængslede da har at tilbringe i almindelig simpel Arrest. Derhos maatte hin Arrest ikke kunne idømmes Personer under 15 Aar.

Udvalget har anset det som en Selvfølge, at Ordet „kan“ i 2den Linie af § 19 maa forståes saaledes, at det staaer til den Arresterede selv for sin Vønning eller sine Forpleiningspenge at forlange det i Paragraphen omhandlede Middagsmaaltid, som altsaa ikke kan nægtes ham.

Endnu skulle vi ved § 19 bemærke, at Forpleiningen under den eensomme Arrest uden indskrænket Kost efter Paragraphens 2det Membrum er mere begrændset end efter § 15,

under almindelig simpel Arrest, samt at § 19, 2det Membrum, er fulgt i § 23 in fine ved det strenge Fængsel paa Band og Brød, men derimod § 15 i § 20 ved Mellemfristen under den mørke Arrest, i § 22 ved Mellemfristen under simpelt Fængsel paa Band og Brød, samt i § 24 ved Mellemfristen under alt Fængsel paa Band og Brød for Personer mellem 15 og 18 Aar. Det maa antages, at Begrændsningen efter § 19, 2det Membrum, er særligen tilfattet, og vi have ikke fundet nogen Anledning til at udtale os herimod, skjøndt Motiverne derom Intet indeholde.

Forsaavidt det i § 20, 1ste Membrum, foreskrives, at mørk eensom Arrest, saavel uden Indskrænkning i Kosten som med saadan Indskrænkning, kan idømmes for en Tid af indtil 30 Dage, har Udvalget formeent, at saadan Arrest, forsaavidt den skal udholdes paa indskrænket Kost, alene bør idømmes Personer mellem 15 og 18 Aar for en Tid af indtil 20 Dage. Derved bliver det mindre betænkeligt kun at admittere 1 Dags Afbrydelse efter 5 Dage, hvilket ellers, især med Hensyn til unge Mennesker, synes at staae i en for stærk Modspænding til, at der ved alt Fængsel paa Band og Brød gives 5 Dages Mellemfrist efter hver 5 Dages Band og Brød, samt at der efter § 24, naar Personer mellem 15 og 18 Aar skulle straffes hermed, gives 2 Dages Mellemfrist efter 3 Dages Band og Brød, og i det Højeste 6 Gange 3 = 18 Dage; thi er Straffen i sidstnævnte Tilfælde intensiv større, ere derimod Perioderne ved den eensomme mørke Arrest paa indskrænket Kost længere; cfr. hermed Motiverne, Pag. 17—22.

Det maa vel antages at være meent, at naar Personer mellem 15 og 18 Aar sættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost, finder samme Afbrydelse Sted hver femte Dag, som for ældre Personer; thi at Arresten hver 3die Dag gjøres lys, vedrører ikke Kosten eller Arrestens Charakter som eensom. For hine unge Mennesker vil altsaa efter Udvalgets Formening Sagen komme til at stille sig saaledes: 2 Dage mørk Arrest, 1 Dag lys Arrest, 2 Dage mørk Arrest (i samtlige Dage med Kost efter § 19, 1ste eller 2det Membrum), samt derefter 1 Dags almindelig simpel Arrest, med Kost efter § 15.